

О П Р Е Д Е Л Е Н И Е

№ 17115

гр. София, 05.05.2026 г.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД - СОФИЯ-ГРАД, XIV КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в
закрито заседание на 05.05.2026 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Анета Юргакиева

ЧЛЕНОВЕ: Мая Сукнарова

Спас Спасов

като разглежда дело номер **4598** по описа за **2026** година докладвано от съдия
Спас Спасов, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл. 72, ал. 4 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Делото е образувано по искане на К. П. Н., депозирано чрез адв. С., за възобновяване на административнонаказателното производство, приключило с издаване на частично влязлото в сила НП № 24-4332-018657/14.08.2024 г., издадено от Началник сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР. НП е частично влязло в сила като решението на въззивната инстанция е потвърдено от АССГ в частта, с която на основание чл. 175а, ал. 1 пр. 3 от ЗДвП на К. П. Н. са наложени кумулативно следните административни наказания – глоба в размер на 3000 (три хиляди) лева и лишаване от право да управлява МПС за срок от 12 (дванадесет) месеца за извършено нарушение на чл. 104б, т.2 от ЗДвП и на основание чл. 183, ал. 1 т. 1 пр. 3 от ЗДвП на жалбоподателя е наложено административно наказание глоба в размер на 10 (десет) лева за нарушение на чл. 100, ал. 1 т. 2 от ЗДвП.

Направено е и искане за спиране на изпълнението на влезлия в сила санкционен акт в частта, с която молителят е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 (дванадесет) месеца.

След дадени указания в допълнителна молба уточнява, че управлението на лек автомобил е крайно наложително за изпълнението на трудовите му задължения, като отнемането на СУМПС би могло да доведе до неговото преназначаване или дори до прекратяване на трудовото правоотношение.

Съгласно чл. 72, ал. 4 от ЗАНН, искането за възобновяване не спира изпълнението на влезлия в сила акт, освен ако съдът постанови друго. Законът не посочва условията, при които съдът може да постанови спиране на изпълнението, нито препраща към съответен процесуален ред.

Доколкото в процесуалния закон не се посочва при какви предпоставки съдът следва да спре изпълнението на влезлия в сила санкционен акт по аналогия следва да се приложи редът за спиране на предварителното изпълнение, предвиден в чл. 166, ал. 2 от АПК. Според същия текст, основанията за спиране са: ако изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или

трудно поправима вреда. Изпълнението може да се спре само въз основа на нови обстоятелства. В случая не са посочени такива обстоятелства, направено е бланкетно искане, което не е подкрепено с доказателства, че изпълнението би могло да причини на оспорващия значителна или трудно поправима вреда.

Целта на допуснатата от законодателя възможност да бъде спряно изпълнението на обжалвания пред съда санкционен акт е да се даде временна защита на твърдението на молителя, че актът ще му причини значителна или трудно поправима вреда.

В производството по произнасяне по особените искания от настоящата категория съдът не събира служебно доказателства – от една страна поради задължението за незабавно произнасяне, от друга страна, поради обстоятелството, че съдът указва на страните за необходимостта на доказателства само досежно предмета на основния спор.

Твърди се, че с действието на НП в сочената част е нарушено правото на труд, но според трайната и непротиворечива практика на ВАС нарушеното право на труд не е от обстоятелствата, които са противопоставими на презюмирания обществен надделяващ интерес (вж. определение № 5834/14.05.2024 г. по адм. д. № 3248/2024 г., V отд. на ВАС и др., както и определение № 11077/02.11.2021 г. по адм. д. № 10717/2021 г., VII отд. на ВАС и др.).

Не се касае и за новонастъпили обстоятелства, каквото е изискването на закона. Твърдените последици настъпват не от факти и обстоятелства, осъществени след влизане в сила на санкционния акт, т.е. нови факти и обстоятелства, а в резултат на стабилитета му. С оглед на това сам по себе си фактът на невъзможност за управление на МПС не е релевантен за преценката за наличие на значителните или трудно поправими вреди (определение № 3237/02.03.2020 г. по адм. д. № 1775/2020 г., VII отд. на ВАС, определение № 9006/22.07.2024 г. по адм. д. № 7130/2024 г., VII отд. на ВАС).

Поради това искането е неоснователно и следва да бъде отхвърлено.

По изложените съображения и на основание чл. 72, ал. 4 от ЗАНН, Административен съд София-град, XIV касационен състав

ОПРЕДЕЛИ:

ОТХВЪРЛЯ искането К. П. Н. за спиране на основание чл. 72, ал. 4 от ЗАНН изпълнението на влязло в сила НП № 24-4332-018657/14.08.2024 г., издадено от Началник сектор „Административно обслужване“ в отдел „Пътна полиция“ при СДВР в частта с която молителят е лишен от право да управлява МПС за срок от 12 (дванадесет) месеца.

Определението не подлежи на обжалване